

**Kirkeministeren (Bertel Haarder):**

Jeg står her med artiklen fra den 17. februar i Kristeligt Dagblad, og det fremgår heraf, at man hverken er færdig med det eventuelle forslag, man har tænkt sig at stille, eller at man ved, hvad andre lande helt præcis vil foreslå. Jeg synes også, det fremgår af artiklen, at de danske deltagere har stor sans for, at ytringsfriheden ikke er til diskussion. Det synes jeg lige skal med.

I øvrigt er jeg enig i, at det er godt endnu en gang at få slået fast her i Folketinget, sådan som det blev det i 1990, at når man deltager i Kirkenes Verdensråd, fordi Det mellemkirkelige Råd har bestemt det, så gør man det på egne vegne.

Man gør det for offentlige midler, i hvert fald midler, som er indrevet på den ene eller den anden måde ved skat, men enhver folkehøjskole kan jo også holde kurser og rejse rundt i verden for offentlige midler og vil meget gerne have sig frabedt, at den taler på statens vegne. Så det har vi en righoldig tradition for i Danmark: at man kan rejse rundt for midler, som i den sidste ende er skatteyderpenge, som folk har været nødt til at betale uden at vide, hvad pengene gik til, uden at de, der rejser for de penge, derved har nogen som helst autoritet eller hilsen med fra hverken Folketinget eller regeringen eller i dette tilfælde folkekirken.

**Søren Krarup (DF):**

Jeg må tilstå, jeg synes, at folkekirken i denne sag har optrådt så kompromitterende, at det bør få konsekvenser. Her kan jeg heller ikke lade være at tænke på, at jeg har set billeder af to danske biskopper i katolsk skjortebryst med katolsk præstekrave optræde på en forsoningsrejse til muslimske lande, og jeg spørger mig selv: Er vi blevet katolske i hovedet?

En biskop er en mand, der har den kirkelige opsynspligt i sit stift. Hvad laver hr. Karsten Nissen og hr. Steen Skovsgaard i Cairo? Det er jo virkelig et sådant misbrug af folkekirken, at jeg må bede kirkeministeren i hvert tilfælde fortælle de to biskopper, hvad deres opgave er, og jeg synes altså, at det igen afføder det spørgsmål: Kan vi acceptere folkekirkens deltagelse i disse mellemkirkelige aktioner og råd og foranstaltninger, som jo betyder, at man gør grin med det, der er folkekirkens anliggende, nemlig at forkynde evangeliet?

Jeg synes virkelig, at den sidste handling her, hvor jeg tilmed kan forstå, at det er for Udenrigsministeriets penge, de denne gang rejser, gør

folkekirken til nar og er en forfalskning af en evangelisk-luthersk kirkes opgave.

**Kirkeministeren (Bertel Haarder):**

Jeg kan bekræfte, at de to biskopper har rejst på Udenrigsministeriets regning og også med Udenrigsministeriets velsignelse, med regeringens velsignelse, og det har de gjort af den grund, at landet er i en situation, hvor vi har brug for dialog med den muslimske verden på så mange fronter som muligt. Der er hverken gået skår af den danske regering eller af folkekirken eller af den danske ytringsfrihed, ved at to biskopper har forsøgt at forklare deres kolleger, at ytringsfriheden er noget, der hører til i et demokrati, og noget, der er nedarvet og umisteligt i det danske demokrati.

Det var det vigtigste budskab, de havde, og det vil sige, at hvis vi skal have forståelse for muslimers følelser, så må muslimer have forståelse for vores følelser, og der er ingen tvivl om, at biskoppernes rejse kan have bidraget til en lidt bedre forståelse for dette.

**Tredje næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er de 60 sekunder godt og vel brugt, og inden jeg giver ordet til hr. Søren Krarup for tredje og sidste spørgsmål, vil jeg sige, at der har meldt sig en medspørger, og normalt får medspørgeren ordet først, så hovedspørgeren kan afslutte, men det er op til hovedspørgeren. (*Ophold*).

Hovedspørgeren, værsgo.

**Søren Krarup (DF):**

Jeg synes, at i en situation som denne, der er så elementær, handler det slet og ret om Danmarks eksistens som et frit samfund, hvor der ikke er en hellig lov, der skal tyrannisere os, hvor modsætningsforholdet til islam er så krystalklart, fordi det slet og ret handler om vores identitet, vores frihedsrettigheder, og så er der overhovedet ikke noget, der hedder dialog. Der er der kun ét, der gælder: Vi står fast på det, der er vores ret her i landet.

Kl. 13.30

Når kirkeministeren siger, at der ikke er gået skår af Danmark, at der ikke er gået skår af noget ved at deltage i en dialog, vil jeg nok sige til ham: Jo, der er gået skår af den danske folkekirke.

Den danske folkekirke er en evangelisk-luthersk kirke, der er bundet til evangeliets forkyndelse. Når danske biskopper optræder, som om de er katolske prælater, der skal føre sig frem